

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1391/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Владимира Гаврића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 695/17 од 24.01.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/20 од 09.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 16. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Гаврића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр. 695/17 од 24.01.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/20 од 09.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр. 695/17 од 24.01.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године. У ову казну, на основу члана 63. КЗ, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 04.06.2017. године до 29.06.2017. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка на рачун ОЈТ у Старој Пазови уплати износ од 29.009,02 динара, а Основном суду у Старој Пазови износ од 12.400,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено је одређено да ће суд о осталим трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ, ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/20 од 09.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 695/17 од 24.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Владимир Гаврић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да ни у оптужном акту, а ни у побијаним пресудама, у изреци, није наведено које су то послове јавне безбедности обављали оштећени полицијски службеници. Стога је, према ставу браниоца, погрешном применом закона, окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, иако је у конкретном случају било места примени одредбе члана 23. став 1. ЗЈРМ, која прописује кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности, а за које је прописана блажа казна. Такође, у захтеву се истиче да у конкретној правној ствари „нема угрожене јавне (или државне) безбедности, да би се у том правцу посматрало поступање службених лица приликом вршења службене дужности у оквиру полицијских послова заштите јавне безбедности и у том смислу применио члан 323. став 3. у вези става 1. КЗ, већ има обичног, класичног и сл. вршења службене дужности у оквиру полицијских послова од стране оштећених полицајаца, што подразумева примену одредбе члана 23. став 1. ЗЈРМ“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ чини онај ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности, док је за квалификовани облик овог кривичног дела из става два потребно да је извршењем дела из става један службеном лицу нанесена лака телесна повреда или је пређено употребом оружја, а за квалификовани облик из става три истог члана, поред осталог, неопходно је да је дело из става један и два учињено према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности.

Одредбом члана 23. став 1. ЗЈРМ, прописано је да кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности чини онај ко прети да ће напасти, покуша или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана два тог закона у вршењу службене дужности.

Дакле, кривично дело из члана 23. ЗЈРМ, јесте специјални облик кривичног дела из члана 323. КЗ, које постоји када се ради о нападу на службено лице у вршењу само једног од низа послова јавне безбедности (члан 30. став 3. тачка 5. Закона о полицији), и то послова одржавања јавног реда и мира, а који напад мора бити усмерен на ометање службеног лица у обављању службене дужности одржавања јавног реда и мира.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА је критичном приликом, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, напао и претио да ће напасти службена лица у вршењу службене дужности – оштећене полицијске службенике ПС Стара Пазова – ББ, ВВ и ГГ у вршењу послова јавне безбедности, који су као интервентна патрола обилазили насеље Бановце – Дунав, тако што се оштећенима обратио речима „Хао пандурчићи“, па када су оштећени пришли окривљеном како би од њега затражили личну карту ... оглушио се о наређење и напао оштећеног полицијског службеника ББ тако што је левом ногом обувеном у патику ударио оштећеног у десну бутину, од ког ударца се футрола са службеним оружјем оштетила – пукла на пола и службено оружје пало на тло, због чега су интервенисали оштећени полицијски службеници ВВ и ГГ, хватајући окривљеног за руке и постављајући му тзв. „кључ на лакту“, те га увели у службено возило полиције ради довођења у просторије ПС Стара Пазова, након чега је окривљени и у службеном возилу оштећенима упутио претње ближе описане у изреци пресуде, при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео извршење истог.

Како су, дакле, у изреци правноснажне пресуде назначене све чињенице и околности, како објективне, које се односе на радњу извршења окривљеног, тако и субјективне, које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. увези става 1. КЗ (напад на оштећеног полицијског службеника ББ а затим и претње упућене свим оштећенима, службеним лицима, приликом вршења послова јавне безбедности) то је по оцени овога суда, правилном применом закона, окривљени АА правноснажном пресудом правилно оглашен кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да у његовим радњама нема битних елемената предметног кривичног дела, већ елемената кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић